

Μὴν πίνετε ἀνασασμούς,
αιγά κι' ἀγάλι' ἀγάλια,
καὶ τοὺς Προπούλοισμούς
βάλτε του προσκεφάλια,
νὰ ἔρσιχη περισσεύματα κι' ἀπάνω τους νὰ κάνη
μὲ βρόντους νάνι νάνι.

Πράσινα φύλλα τῆς ἔλθας
δώστε του νὰ μυρίση,
νὰ τὸν ἰδῆ κι' ὁ Βασιλεῖς
καὶ νὰ τὸν ναναρίση,
κι' ἀπίνωντας τὴν κάχιη του κι' ὁ Βασιλεῖς νὰ κάνη
μὲ βρόντους νάνι νάνι.

Καὶ σὰν ζυκνήση 'στοὺς ληστάς
λεπτό νὰ μὴν πληρώση,
καὶ τοὺς βραβάρους δανιστάς
νὰ τοὺς ἐκβαρβάρωση,
κι' ὁ δόλιος Χάμπρο σὺγκωντας τὰ τόσα σκριπὰ νὰ κάνη
μὲ βρόντους νάνι νάνι.

Βάλτε κι' αὐτὸν 'στὴν κούνια νὰ κάνη νάνα του
κι' ὁ ὕπος σὰν τὸν πάρη φιλό τὴ μάνα του.
Τὸν κουνοῦ κι' ἐκίνοσ κλαίει
κι' ἄχ καὶ βᾶχ μὲ κλάμαμα λέει.

'Ελα, μάνα κουκουδάγια,
ἔλα κι' ἄργισε τὰ μάγια.
Δός του κανένα θερμὸ φιλι
'στὸ κούτελό του καὶ 'στὸ χεῖλάκι,
καὶ χερίσι του γιὰ χαιμαλί,
τῆς νυκτερίδας τὸ κοκκαλάκι,
γιὰ νὰ μαγιῆ μ' αὐτὸ ἀκόμα
τοὺς Ἀγγλογάλλους καὶ Γερμανούς,
καὶ νὰ μὴν τρώη χαρτί τὸ κόμμα
κι' ἀπὸ χαρτόνια φασιανούς.

Νά! ἡ μάγισσα ζυγόνει...
ἔλα, μάνα, 'στὸ παιδί σου,
κάντο χάρτινο παγόνι
καὶ πτηνὸν τοῦ Παραδείσου
μ' ἐλογάρτινα φτερά
καὶ μὲ χάρτινη οὐρά,
κι' ἡμεῖς ὅλοι νὰ πηδοῦμε
κι' ἰσορριζώνοντας τὴ λάρδα
τὰ φτερά του νὰ μαδοῦμε
καὶ νὰ λίμε σ' ὅλους σκόρδα.

Μίς! σὲ χάρτινο κλουβί
νὰ τὸν βλείπουν κι' οἱ στραβοί,
καὶ μὲ πάσο καὶ μὲ νάζι
τοῖου τοῖου νὰ φωνάζη,
καὶ τὰ κάλλη του ν' ἀστράφτουν
μὲς 'στὴς χάρτιναις φωλαῖς του,
κι' ὅλ' οἱ θανιστοὶ νὰ χάρτουν
τῆς χάρτιναις κουτσουλῆς του.

Γύπα κάνει τον μεγάλο
μὲ χαρτί σὰν κατηφέ,
κάνε του καὶ Παπαγάλο
νὰ τοῦ λίμε «ὄις καφεῖ!»

Κοιμήσου, Χαρτολόρε μου, κι' ἡ μοῖρα σου δουλεύει
καὶ τὸ καλὸ σου ριζικό νὰ ζῆ, νὰ βασιλεύη.
Κοιμήσου, Χαρτολόρε μου, καὶ μὴ βεραὶ μωγγρίζη...
νάναι καλὰ ἢ στρούγγα σου κι' ὅλους μ' αὐτὴν ὀρίζεις.

Ὅσες ἐγγυήσεις Μονοπωλίων,
ὄσες καὶ συμβάσεις καὶ τόκων τόκοι...
μὴν ἔξυπνατε τὸ Μεγαλίον
καὶ τὸν φωστῆρα τοῦ Θεοτόκη.

Τρεῖς δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς,
τρεῖς δόξα σοι ποῦ 'σταθήεις κουφός,
κι' ἰκλόσῃσες τὰ ζῆνα περιτρίμματα
κι' ἰσώσει τὴν τιμὴν μας καὶ τὰ χρημάτα.

'Ελα, κύρ Χάμπρο, δίπλα του καὶ τοιμουδιά μὴ βγάλης
καὶ γράψε 'στὰ φωκῶλα του διὰ γραφῆς μεγάλης
'Εγγλέικης, Γερμανικῆς, καὶ Γαλλικῆς κι' Ἑβραϊτικῆς:
αὐτοὺς ὁ δράστης κανονίξαι παραπολύ Ρωμαϊτικῆς.»

Συγχαρητήριον θερμὸν πρὸς ἕνα φίλτατον ἡμῶν.

Τὸν Νίκον Καλικούνην μας, Ἀσκληπιάδην νῖον
μὲ φυσικά κι' ἐπίκτητα χαρίσματα καὶ ὄδρα,
εἰς στάδιον προβαίνοντα τὰ μέλιστα γενναίων,
ἐπόπτην δὲ 'στὴν κλινικὴν τοῦ Καραμήτσα τώρα,
συγχαίρομεν θερμότερα δι' ὅσην εὐκολίαν
παρέχει πρὸς τοὺς φοιτητάς μ' ἔχου μαζὶ του τρέλλα
γιὰ τὴν ἀπλήν κι' ἐμμέθοδον αὐτοῦ διδασκαλίαν,
ἀξίαν ἰστοτήμονος χωρὶς ψηλά καπέλα,
σπουδασκαντος κι' εἰς κλινικὰς παντοίας τῆς Ἑυρώπης
καὶ ποθητοῦ κι' ἐν ἰατροῖς κι' ἐν φίλοις κι' ἐν ἀνθρώποις.

Καὶ ὀλίγας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Εἰς τοῦ Σταδίου τὴν ὁδὸν τί φρίγγει καὶ τί λάμπει;
πρὸ εἶναι τὸ Κατάστημα τὸ μυρφοπισμῖο,
ὅπου καθίνας λαχταρεῖ καὶ θέλει μῖσα ἀπτη
νὰ κόψη χειμωνιάτικου κοστῶμα νεφερμῖο;
'Αἰδονοπούλων λίγεται Κατάστημα θαυμασίον,
ὅπου νομίζει Ἀγγλικὸν πᾶς βίτιεις ἐργαστίον.
'Ἐκεῖ μεγάλων αἰθουσῶν χρυσὸ φωτοχυσία,
ἐκεῖ καὶ νέα συλλογὴ λαμοδετῶν πλουσία,
κι' ὀμβρέλλαι ποικιλόχρημοι καὶ πάντα ἄλλα εἶδη,
ποῦ τὰ κυττάζου γάσκοντες καὶ Παρισίανοι ποῖροι,
ἐκίνο δὲ τὸ μαγικὸ τῆς κοπτικῆς ψαλλίδι
κάνει τὸν ἴσο πρὸ κομφο καὶ ντοῖρο τὸν καμπούρη.